

ועדת הבחירות המרכזית
לכנסת ה-20

القاضي سليم جبران
رئيس لجنة الانتخابات المركزية

השופט סלים ג'ובראן
יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית

ירושלים, כ"ט בטבת התשע"ה
20 בינואר 2015

תב"כ 5/20

העותרות: 1. התנועה לאיכות השלטון בישראל
2. מפלגת יש עתיד

נגד

המשיבים: 1. חבר הכנסת בנימין נתניהו, ראש הממשלה
2. מפלגת הליכוד – מפלגה לאומית ליברלית

עתירות למתן צו מניעה בהתאם לחוק הבחירות (דרכי תעמולה),
התשי"ט-1959 (להלן: חוק התעמולה).

החלטה

1. העותרות פנו אליי בבקשה למתן צו מניעה בנוגע לסרטון בחירות שפורסם במוצאי שבת ה-17.1.2015 ברשת האינטרנט מטעם המשיבים. באותו סרטון "בווימו ילדים בגן ילדים בהתנהגות לא ראויה, כשראש הממשלה מופיע בסרטון על תקן של גנת המנסה להשליט סדר ולהעיר לילדים הפרועים על התנהגותם, כאשר הילדים נקראים בשמות של ראשי מפלגות אחרות (ציפי, יאיר, נפתלי, איווט)" (כך מתואר הסרטון בפנייתו אליי של ד"ר יצחק קדמן, מנכ"ל המועצה לשלום הילד).

2. לטענת העותרות, וכן ד"ר קדמן ומר יריב אופנהיימר שפנו אליי גם כן בעניין זה, הסרטון סותר את האיסור על שימוש בילדים תוך תעמולת בחירות מסעיף ג2 לחוק הבחירות, המורה: "לא ישותף בתעמולת בחירות ילד שגילו מתחת לגיל 15; לענין זה, "שיתוף", בתעמולת בחירות – למעט שימוש, בתעמולת בחירות, בצילום או בהקלטה

עמוד 1 מתוך 9

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 91950
العنوان: مجمع بن غوريون, أورشليم القدس, 91950

טלפון, هاتف: 02-6753407, פקס, فاكس: 02-5669855 Fax:

שבהם מופיע ילד בפעילות שגרתית".

3. עוד טוענת העותרת 1, כי אין נפקא מינה לעובדה כי הסרטון הופץ בטעות. לשיטתה, טענה זו של המשיבים היא התחמקות מלקיחת אחריות. עוד טוענת היא כי כעניין של מדיניות שיפוטית, אין לקבל טענה זו ביחס לתעמולה בכלל, וברשת האינטרנט בפרט. שכן: "מצב זה אנו עלולים להיות עדים להתנהגות מגמתית או לניצול ציני לכאורה של מתמודדים לבחירות, אשר נתלים בטענה של 'טעות' כאמתלה לפרסום של תעמולה אסורה, ובכך מתחמקים מלקיחת אחריות על מעשיהם, תוך שהחומרים מוצפים ואין עוד אפשרות לעצרם" (סעיף 33 לעתירה).

4. ביקשתי את תגובת המשיבים. בתגובה מפורטת, טוענים הם כי דין העתירה להידחות ממספר טעמים. ראשית, טוענים הם כי כעולה מהליך חקיקת האיסור שבסעיף 2 לחוק, וכן מתכלית החקיקה וממכתבו של ד"ר קדמן לשופט מ' חשין, האיסור אינו חל במקרים שבהם ניתנה הסכמת ההורים לשימוש בילדים לצורך תעמולה. שנית, מציינים הם כי הילדים בסרטון צולמו בפעילות שגרתית – תוך כדי משחק – ומשכך, חל הסייג לתחולת האיסור שבסיפא של הסעיף מחוק הבחירות; שלישית, מציינים הם כי הסרטון שוחרר לרשת האינטרנט בטעות ולא בכוונה תחילה, ולאחר אישורו של היועץ המשפטי של המשיבה 2. דביעית, לטענתם, לסרטון המדובר מסר פוליטי חשוב והוא: "בשיטת הממשל הקיימת במדינה, שהיא פרלמנטריזם המאופיין בריבוי מפלגות, שבה הקואליציה, שמרכיבה את הממשלה, מהווה פסיפס של מפלגות קטנות, לא ניתן לנהל ממשל יעילה ואפקטיבית" (סעיף 6 לתגובה).

5. בשולי הדברים, יצוין כי המשיבים הקדישו חלק משמעותי מתגובתם לטענות כי מפלגות ומתמודדים אחרים בבחירות – כולל העותרת 2 – מפרים את האיסור על שימוש בילדים בתעמולה. לשיטתם, עובדה זו מלמדת כי העתירות הוגשו בחוסר תום לב, ומשכך דינן להידחות על הסף. אולם, כפי שציינתי במספר הזדמנויות בעבר, טענות בדבר הפרות של עותר הנטענות על ידי משיב בתגובה לעתירה קיימת, יש להעלות בעתירה חדשה ולא כטענות "הגנה" (ראו: תר"מ 68/20 קוניק נ' שחר (19.8.2013); תר"מ 94/20 פיירברג נ' פרידריך (9.9.2013); תר"מ 249/20 בכר נ' יריב (8.1.2015)). טענות מעין אלה יתקבלו אך במקרים חריגים – וזהו אינו המקרה.

דיון והכרעה

6. דין העתירה להתקבל. סדר הדיון יהיה כדלקמן. תחילה, אציג את האיסור על שימוש בילדים תוך תעמולת בחירות ואת הטעמים לחקיקתו; שנית, אבחן האם יש באישורי ההורים שניתנו להופעת הילדים בסרטון נושא העתירות כך שהאיסור כלל לא יחול; שלישית, אבחן האם האיסור על שימוש בילדים תוך תעמולת בחירות חל על פרסומים ברשת האינטרנט; רביעית, אבחן האם הסרטון נושא העתירות מפר את האיסור האמור. חמישית, אבחן האם יש בעובדה כי הסרטון שוחרר לאינטרנט עקב טעות כדי לשנות מהחלטתי.

סעיף 22 לחוק הבחירות ונפקות אישור האפוטרופוס להשתתפות הילדים בסרטון

7. סעיף 2 לחוק הבחירות אוסר על שימוש בילדים מתחת לגיל 15 לצרכי תעמולה, למעט כאשר הילדים מופיעים כשהם מבצעים פעילות שגרתית. לעניין סעיף זה קבע יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-16, השופט מ' חשין:

"תכלית החוק להגביל השתתפותם של ילדים מתחת לגיל 15 בתעמולת בחירות, מקום שיש באותה השתתפות משום ניצולם של ילדים, אפשר אף שלא בידיעתם, למטרות ממון, למטרות פוליטיות או לכל מטרה אחרת שאינה מקדמת את טובת הילד. אכן, עיקרו של החוק הוא ברצון להגן על קטינים, שאם האפוטרופוסים הטבעיים אינם מודעים או אינם עושים את הנדרש כדי להגן עליהם, בא החוק למלא את מקומם ומוציא קטינים מחוץ לזירת המשחק הפוליטי" (מכתבו של השופט מ' חשין מיום 4.1.20012); וראו גם: תר"מ 161/20 סיעת בית שמש חוזרת הבית היהודי נ' אבוטבול ((16.10.2013).

8. סעיף 3 לאמנה הבינלאומית לזכויות הילד של האו"ם (שאושרה ונכנסה לתוקף בישראל בשנת 1991) מורה:

"בכל הפעולות הנוגעות לילדים, בין אם ננקטות על-ידי מוסדות רווחה סוציאלית ציבוריים או פרטיים, בתי משפט, רשויות מינהל או גופים מחוקקים, תהא טובת הילד שיקול ראשון במעלה. המדינות החברות מקבלות על עצמן להבטיח לילד הגנה וטיפול ככל שיידרש לרווחתו, תוך התחשבות בזכויות וחובות הוריו, אפוטרופוסיו החוקיים או אנשים אחרים האחראים לו משפטית, ולשם כך ינקטו בכל האמצעים החקיקתיים והמינהליים המתאימים. המדינות החברות יבטיחו כי המוסדות והשירותים האחראים

עמוד 3 מתוך 9

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 91950

العنوان: مجمع بن غوريون، أورشليم القدس، 91950

טלפון, هاتف: 02-6753407, פקס, فاكس: 02-5669855 Fax:

לטיפול או הגנה על ילדים יעמדו בתקנים הנקבעים על-ידי הרשויות המוסמכות, בפרט בתחומי הבטיחות, הבריאות, מספר עובדיהם וכשירותם, והפיקוח המוסמך".

9. עיקרון טובת הילד הוא עיקרון על בשיטת המשפט הישראלית. עיקרון זה גם משקיף, מעצם טבעו, והוא היסוד הדומיננטי שהוביל לחקיקתו של האיסור בסעיף ג2 לחוק הבחירות. "שיקול טובתו של הילד הוא שיקול העל, השיקול המכריע. אכן, בצדו של שיקול זה יעמדו שיקולים נוספים... אך כל שיקולים אלה שיקולים משניים יהיו, וכולם ישתחוו לשיקול טובת הילד" (דנ"א 7015/94 היועץ המשפטי לממשלה נ' פלונית, פ"ד נ(1) 48, 119 (1995)).

10. בהתאם, ביום 4.1.2015, פניתי לבאי כוח הסיעות בכנסת היוצאת ונציגי רשימות המועמדים החדשות במכתב בו פירטתי את האיסורים המרכזיים שבחוק הבחירות לעניין שידורי התעמולה. בסעיף ג(4) למכתב פירטתי את האיסור נושא העתירה. בסוף המכתב, כתבתי: "ברי כי לכל אחד מאלה טעם ציבורי ואנושי גם יחד".

11. ודוק; לגישתי, חרף חוות דעתו של היועץ המשפטי של המשיבים, האיסור הקבוע בסעיף ג2 לחוק הבחירות חד וברור: אין לעשות שימוש בילדים מתחת לגיל 15 בתעמולת בחירות. ברי, כי השאלה אם התקבל אישור הורים להשתתפות ילדיהם בסרטון תעמולה, אינה מעלה או מורידה מהשאלה האם האיסור שבסעיף הופר או לא. דהיינו, גם אם התקבל אישור האפוטרופוסים של הילדים המשתתפים בסרטון הבחירות של המשיבה 2, השימוש באותם ילדים – עדיין אסור.

12. במה דברים אמורים? הוראת החוק אינה מסייגת את תחולת האיסור למקרה מעין זה. אמנם, תכלית האיסור היא בין היתר הגנה על ילדים מפני שימוש לרעה שלא באישור האחראי עליהם. אולם – לשם ההגנה המרבית על תכלית חשובה מעין זו, ונוכח החשש מפני "מדרון חלקלק", קבע המחוקק כלל גורף: אסור להשתמש בילדים למען תעמולת בחירות, ללא קשר להסכמתם של אפוטרופוסיהם. די בחשש כי מקרים מעין אלה עלולים להתרחש, גם אם לא התרחשו במקרה קונקרטי, כדי שהאיסור יתגבש (והשוו לעמדה של חברי השופט א' רובינשטיין ב-תב"כ 45/19 קדמן נ' רשימת ש"ס (17.1.2013)).

13. זאת ועוד; כאמור לעיל, תכליתו העיקרית של הסעיף – כדבריו של השופט מ' חשין שצוטטו לעיל – היא מניעת שימוש בילדים שלא לטובתם. גם אם במקרה דנא ניתן אישור ההורים להשתתפות בסרטון – ונראה כי כולם מסכימים שאישור מעין זה ניתן – עדיין המדובר בסרטון פוליטי, שאינו מקדם, לכל הפחות, את טובת הילדים המופיעים בו. לכן, ועל מנת להגשים במלואה תכלית חשובה זו – מניעת כל אפשרות של שימוש לרעה בילדינו – עלינו להקפיד על איסור זה קלה כחמורה. משכך, לגישתי, יש לאכוף איסור זה, בדומה לאיסור על תעמולה תוך שימוש במשאבי ציבור, באופן קפדני במיוחד.

14. לכך יש להוסיף כי אני מקבל את עמדת העותרת 1, אשר טענה בעתירה כי יש בעובדה שסעיף ג2 לחוק הבחירות אינו מציין הסכמת הורים כסייג לתחולתו, לעומת סעיף 2(ב)א לחוק שכן מסייג את תחולתו (ביחס לתעמולה בקשר עם נפגע פעולות איבה), כדי ללמד שבפנינו הסדר שלילי ולא לאקונה.

סעיף ג2 לחוק הבחירות ותחולתו באינטרנט

15. נמשיך. סרטון הבחירות נושא העתירות פורסם באינטרנט. מכאן עולה השאלה – האם האיסור שבסעיף ג2 לחוק הבחירות חל גם פרסום שנעשה באינטרנט. לכך אשיב – באופן חד וחלק – כן. אסביר.

16. ראשית, בניגוד לאיסורים ספציפיים מחוק הבחירות, המחילים עצמם בלשונם על מדיה מסוימת (למשל – האיסורים על תעמולה בעיתונים שבסעיף 10 לחוק; האיסורים על תעמולה בטלוויזיה וברדיו שבסעיף 5 לחוק, וכיו"ב), האיסור על שימוש בילדים בתעמולה נקבע ונוסח בסעיף ג2 לחוק הבחירות באופן כללי. משכך, אינני רואה כל הצדקה – שעה שהמחוקק קבע איסור כללי – להחריג איסור זה ולקבוע כי אינו חל באינטרנט.

17. בדומה, בבחירות לרשויות המקומיות – החלתי את האיסור הקבוע בסעיף ג2 לחוק הבחירות, בנוגע לשימוש במשאבי ציבור – אשר גם הוא מנוסח באופן כללי בדומה לאיסור על תעמולה תוך שימוש בילדים – גם על האינטרנט (ראו: תר"מ 22/20 רוזן נ' אדיב (1.7.2013); תר"מ 58/20 רשימת מהפך נ' רוכברגר (7.8.2013); תר"מ 12/20

אבן-זוהר נ' צור (12.6.2013); תר"מ 123/20 לדרמן נ' עמותת מרכז מריאן לגיל הרך (7.10.2013). קיים היגיון רב בפרשנות מעין זו. האם ניתן להעלות על הדעת, שאותו סרטון תעמולה – המפר את החוק – ייאסר לשידור בטלוויזיה וברדיו ותתאפשר הצגתו באינטרנט? לגישתי, ודאי שלא.

18. זאת ועוד; קודמי לתפקיד, השופט א' רובינשטיין קבע אף הוא במספר החלטות – במפורש או במשתמע – כי האיסור שמסעיף 2(ב) לחוק הבחירות, האוסר על שימוש בצה"ל תוך תעמולת בחירות, חל גם על האינטרנט (ראו: תב"כ 21/19 באלנס נ' רשימת הבית היהודי (8.1.2013); תב"כ 31/19 חסון נ' יש עתיד (16.1.2013)). ודוק; איסור זה – בדומה לאיסור על שימוש בילדים תוך תעמולת בחירות – כללי אף הוא ואינו מחיל עצמו במפורש על מדיה מסוימת.

19. בשולי הדברים, יצוין, כי לגישתי – גם באיסורים החלים על מדיות ספציפיות, וכן במקרים של תוכן תעמולה הפוגע באינטרס רב מעלה או בזכות חוקתית, קיימת סמכות ליו"ר ועדת הבחירות המרכזית למנוע את פרסומו באינטרנט (ראו: תר"מ 177/20 בר-לב נ' נוימרק (17.10.2013); תב"כ 2/19 פרנקנטלר נ' אלדד (12.12.2012), השופט א' רובינשטיין). אולם, אין זה המקום להרחיב בנוגע לעניין זה.

20. שלישית, השופטת (כתוארה אז) מ' נאור, בכהונתה כיושבת ראש ועדת הבחירות, בחרה ליתן צו בגין הפרה של סעיף 2ג לחוק הבחירות נוכח סרטון תעמולה שמופיעים בו ילדים שפורסם, בין היתר, באינטרנט (ראו: תר"מ 12/19 אופיר נ' טפרמן (5.6.2012)).

21. העולה מן המקובץ הוא שלגישתי האיסורים הכלליים שבחוק הבחירות (סעיפים 2א, 2ב, 2ג, 13 לחוק הבחירות) חלים על כל אמצעי הפרסום והמדיות השונות, ובין אלה – גם באינטרנט. בנוגע ליתר האיסורים – כל מקרה ונסיבותיו, כאשר ליו"ר ועדת הבחירות המרכזית סמכות להחיל בעת הצורך ולרוב במשורה את האיסורים גם על מדיות אחרות, כולל על תעמולה באינטרנט (ראו למשל, את החלטתו של השופט א' רובינשטיין להחיל את החובה על ציון שם מזמין מודעת בחירות גם על מודעות באינטרנט: תב"כ 16/19 רשימת הבית היהודי נ' רשימת הליכוד ביתנו (3.1.2013)).

מן הכלל אל הפרט – האם הסרטון הוא בגדר תעמולה אסורה; והאם חל הסייג לתחולת האיסור היות שהילדים מצולמים כשהם מבצעים פעילות שגרתית?

22. אחרי אלה, כל שנותר לבחון הוא האם סרטון התעמולה הקונקרטי נושא העתירה מפר את האיסור שבסעיף 2ג לחוק הבחירות. נראה כי אין חולק על העובדה שהסרטון עושה שימוש בילדים מתחת לגיל 15 – עסקינן בילדים קטנים במקרה דנא. בנוסף, לא יכול להיות חולק כי הסרטון – בהתאם למבחן הדומיננטיות – הוא בגדר תעמולה (ראו: תב"כ 2/20 תנועת אומ"ץ נ' הרשות להגנת הצרכן (18.1.2015)).

23. האם ניתן לומר כי הילדים שבסרטון מוצגים תוך שהם מבצעים פעילות שגרתית (כי אם כן, להזכיר, האיסור אינו חל בהתאם לסיפא של סעיף 2ג לחוק הבחירות)? לשיטתי, ובאופן מובהק, אין כך הדברים.

24. צפיתי בסרטון. אמנם, כפי שמציינים המשיבים הילדים בו לכאורה מבצעים פעילות שגרתית – משחק. אולם, בכך אין די. ראשית, לאחד מהילדים, שראש הממשלה קורא לו בסרטון "איווט" הודבק זקן (כך שאותו ילד נחזה, ככל הנראה, לשר החוץ, חבר הכנסת איווט ליברמן); ועל אחד מהילדים הונחה פאה עם שיער אפור וראש הממשלה קורא לו בסרטון "יאיר" (כך שאותו ילד נחזה, ככל הנראה, לשר האוצר לשעבר, חבר הכנסת יאיר לפיד). עובדה זו כשלעצמה מלמדת כי אין בפנינו פעילות שגרתית של ילדים.

25. שנית, כפי שמציינת העותרת 1 – ובצדק – אין המדובר כאן בצילום תמים של ילדים המשחקים בגן. גם לנסיבות ולמסר ישנה חשיבות בקביעת תחולת הסייג. כאן, עסקינן בסרטון בחירות מבויים (עובדה שהמשיבים לא מכחישים) במטרה להעביר מסר פוליטי ואף לגרוף רווח פוליטי. נראה שהשימוש בילדים במסגרת הסרטון מבקש להבהיר נקודה: ראש הממשלה הוא המבוגר האחראי, והילדים (ששמותיהם כאמור זהים לשמותיהם של מנהיגים פוליטיים ממפלגות אחרות) – הם, ובכך, ילדים. ברי, כי כאשר אין עוררין שהילדים צולמו במיוחד למען הסרטון, והסרטון הוא בגדר תעמולה, ברור לגישתי שאין תחולה לסייג מהסיפא של סעיף 2ג לחוק הבחירות. ובהתאם – הסרטון סותר את האיסור האמור (השוו: מכתבו של השופט א' מצא לבאי-כוח רשימות

המועמדים לכנסת ה-15 בעניין שיתוף ילדים בתשדירי התעמולה מיום (28.4.1999).
נפקות העובדה שהסרטון הופץ בטעות

26. אחרי כל אלה, נותר להכריע בשאלה האם יש בעובדה כי הסרטון הופץ בטעות כדי לשנות ממסקנתי. על כך אשיב בשלילה. זאת, בעיקר, נוכח המדיה שבו פורסם הסרטון: רשת האינטרנט. פעם קבעתי, בכובעי כשופט בבית המשפט העליון, כי בעבר "לפגיעה בפרטיות הייתה 'תאריך תפוגה', בעוד שהיום, המידע נצרב לעד במרחב הווירטואלי" (רע"פ 1201/12 קטיעי נ' מדינת ישראל, פס' 9 לחוות דעתי (9.1.2014)).
דברים אלה יפים, בשינויים המתחייבים, לענייננו זה.

27. הנזק בגין הפצה בטעות של סרטון בטלוויזיה או ברדיו ממוקד לאלה שצפו או שמעו את התעמולה האסורה. מנגד, לתעמולה שמופצת באינטרנט, בייחוד תוכן "ויראלי" כדוגמת הסרטון נושא העתירות, נזק משמעותי ובלתי ניתן לאומדן. כאמור, הסרטון – נצרב באינטרנט וכמעט שבלתי אפשרי להסירו לחלוטין. בניגוד לסרטוני תעמולה בטלוויזיה וברדיו, בוחר שישקיע מאמץ מינימאלי בחיפוש פשוט במנוע החיפוש גוגל, יגיע מחר ואף בעוד שנים רבות לסרטון נושא העתירות. ואכן, חיפוש פשוט במנוע החיפוש גוגל מלמד כי הסרטון הועתק והוטמע בעשרות כתבות וכן מופיע במספר עותקים באתר שיתוף סרטוני הווידאו הגדול באינטרנט: YouTube. בהתאם, לא ניתן לייחס משקל לעובדה כי הסרטון הופץ עקב טעות.

28. אני מוצא כתמוהה, עם כל הכבוד, את טענתם של המשיבים כי הסרטון דלף בטעות לרשת האינטרנט ובכלל לא אושר לשידור. האיסור על שימוש בילדים תוך תעמולה – חד וברור. אני מתקשה להבין מדוע הושקעו כספים מלכתחילה והטריחו את ראש הממשלה בצילום לסרטון, אם התוכן כלל לא יועד לשידור. משכך, אני מוצא קושי רב בגרסת המשיבים. ברי, כי המשיבים כבר הפיקו רווח פוליטי משמעותי מהסרטון: ערוצי התקשורת, הטלוויזיה, הרדיו, ואתרי האינטרנט המובילים בישראל, עוסקים בסרטון זה כבר מספר ימים, ואף שידרו אותו פעמים רבות. לאמור, הנסיבות המתוארות לעיל משאירות מספר רב של סימני שאלה פתוחים בנוגע לטענת המשיבים בהקשר זה.

29. משכך, ניתן בזאת צו מניעה האוסר את פרסומו של הסרטון. למען הסר ספק, יצוין, כי צו זה חל על שידור הסרטון בכל מתכונת – אם במסגרת כתבה בערוצי הטלוויזיה

והרדיו, אם במסגרת כתבות באתרי האינטרנט, וכיו"ב.

30. בנוסף, כאמור, הסרטון הפך ל-"ויראלי", וכבר עתה – שלושה ימים בסך הכול לאחר פרסום הסרטון - הוא מופיע באתרים רבים באינטרנט. בהתאם, אני מורה על המשיכה 2 לעשות כל שביכולתה על מנת לוודא כי צו המניעה שניתן – יכובד. ובהתאם, עליה לנקוט באמצעים אקטיביים על מנת שהסרטון ייגנז. במסגרת זאת, עליה לפנות למשל מיוזמתה לאתר YouTube ולאתרי החדשות הישראליים המרכזיים באינטרנט שפרסמו את הסרטון, בדרישה כי זה יוסר באופן מיידי. על המשיכה 2 להגיש תצהיר עד ליום 25.1.2015 בשעה 18:00, בה תפרט את הצעדים שנקטה במטרה להביא לביצוע צו המניעה שניתן.

סוף דבר

31. "אלוהים מרחם על ילדי הגן; פחות מזה על ילדי בית הספר; ועל הגדולים לא ירחם עוד" (יהודה עמיחי, אלוהים מרחם על ילדי הגן). המחוקק מצא לנכון, ובצדק רב, להוציא את ילדינו אל מחוץ לזירת המשחק הפוליטי. כל שימוש מעין זה בילדים, מעצם טבעו, ובניגוד לחריגים המצומצמים שבגדרי הסעיף, נתפס כציני ואופורטוניסטי.

32. העתירה מתקבלת כאמור לעיל. המשיבים יישאו בהוצאות העותרות בסך כולל של 5,000 ש"ח בחלקים שווים. אבקש כי החלטתי זו תועבר ליועץ המשפטי לממשלה, ולבאי כוח ערוצי הטלוויזיה והרדיו שידאגו שלא לשדר בשנית את הסרטון.

ניתנה היום, כ"ט בטבת התשע"ה (20.1.2015).

 שלים גיבוראן
 שופט בית המשפט העליון
 יושב ראש ועדת הבחירות
 המרכזית לכנסת ה-20